

LYCZANY (10) ai

a jasne.

sg m N łyczany (1). ◇ D łyczan(e)mu (1). ◇ [L łyczanym.] ◇ f I łyczaną (1). ◇ pl N subst łyczané (2). ◇ G łyczanych (3). ◇ A subst łyczan(e) (1). ◇ L łyczanych (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Zrobiony z łyka (10) :

Wyrażenia: »łyczana brodnia [= sieć]« (1): Gdy kto oklep ogłowią/ y łyczaną brodnią/ Łowi żrzobki trzymáiąc v Neftru przewodnią/ Bierze kozły/ bárány/ y co fię náwinie *KlonWor* 19.

»kobiela łyczana« (1): Stawiali też przy onych ognińkach pudła abo kobiele łyczne w których kładli karmie z ciałem tworzone iakoby łyry *MiechGlab* [90].

»powroz łyczany« = *funis, restis BartBydgc; virga viridis PolAnt* [szyk 4:2] (6): *BartBydgc* 131b; CHłop łyczanych powrozow/ nákręcił niemáło/ By mu fie też co zá nie/ nápotym dołtáło. *RejZwierc* 117; *BudBib Iudic* 16/7, 8; Też wftáwiamy: áby powrozy łyczne [cordae suberinae *JanStat* 39] nie ináczéy były poczytáne w ráchunku/ iedno kozdy po ósmi łyków. *SarnStat* 374, 374; [na powrozie łykanym *LustrWpol* I 28].

»łyczne trzewiki« (1): wfiad [!] ná on koń ofiodłány w swoich łycznych trzewikách (bo niechciał innych obuć) dla pámiátki ná potomne czáfy *BielKron* 319.

W przen (1) :

Wyrażenie: »łyczany powroz« (1): Iuż bartnik słábemu łycznemu powrozowi wierzy gárdlá swego. Iuż drab lezie ná dziálá á ná pewną śmierć po drábinie ná mur/ á wżytko w nádzieię pożytku iákiego. *RejZwierc* 65v.